

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 6), תשל"ח-1977 *

1. בסעיף 11 לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951¹ (להלן - החוק העיקרי), אחרי הגדרת "בית" יבוא:

"בית משותף" - בית משותף לפי חוק המקרקעין, תשכ"ט-1969;²

"חוק הגנת הדייר" - חוק הגנת הדייר [נוסח משולב], תשל"ב-1972.³

2. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ו) בעל בית ובעל מפעל חייבים לעשות, כל אחד במקלטו, כל תיקון ושינוי כפי שדרשה בכתב הרשות המקומית, כדי לאפשר את השימוש במקלט בכל עת כמחסה מפני התקפה, ובלבד שלעשיית התיקונים והשינויים לא ייקבע זמן פחות מחמישה עשר ימים מיום המצאת הדרישה; אולם אם היתה הדרישה לאחר שהוכרז מצב הכן כאמור בסעיף 21 - יכול שהזמן לקיומה יהיה קצר יותר, כפי שיקבע ראש הג"א."

3. סעיפים 14א ו-14ב לחוק העיקרי יסומנו כסדרם 14ב ו-14ג ולפניהם יבוא:

14א. (א) דיירי בית ובעל מפעל חייבים לפנות, כל אחד מתוך המקלט של הבית או המפעל, את כל המיטלטלין שבו - למעט המיטלטלין של דיני ההתגוננות האזרחית חובה, או מותר, להחזיקם - לשמור על הנקיון בו ולהחזיקו במצב המאפשר את השימוש בו בכל עת כמחסה מפני התקפה.

החוקת מקלטים בבית ובמפעל

(ב) השתמש אדם במקלט מכוח רשיון לפי סעיף 15 (א), יחולו החובות לפי סעיף קטן (א) על בעל הרשיון; אולם בכסוף לתנאי הרשיון ולאמור בסעיף 21 (ב) מותר לו להחזיק במקלט את המיטלטלין הדרושים לצורך המטרה שלמענה ניתן לו הרשיון.

(ג) היו מיטלטלין שבמקלט שייכים לאדם שאינו דייר מדיירי הבית או בעל המפעל ולא בעל רשיון כאמור בסעיף קטן (ב), תחול החובה לפנותם גם עליו.

(ד) לא פונה מקלט ממיטלטלין בידי החייב בפינויים לפי סעיף זה, רשאים הרשות המקומית או עובד מעובדיה שראש הרשות הסמיכו לכך לפנותם מתוך המקלט, לאחר שניתנה לחייב הודעה על כך בכתב 15 ימים לפחות לפני המעשה; הפינוי שביצעו הרשות המקומית או עובד מעובדיה כאמור אינו גורע מאחריותו הפלילית והאזרחית של החייב בפינוי.

(ה) במיטלטלין שפוננו מהמקלט ינהגו לפי סעיף 21א; אולם הסמכות של ראש הג"א לפיו תהא גם לראש הרשות המקומית, למזכיר, לגזבר או למהנדס של הרשות, אם ראש הרשות הסמיכם לכך, וברשות שאיננה מועצה אזורית - גם לסגנו, ובמועצה אזורית - גם לסגן ראש הרשות שיקבע ראש הרשות.

* נחקבל בכנסת ביום י"ג בחשוון תשל"ח (25 באוקטובר 1977); הצעות לחוק זה פורסמו בה"ח 1249, תשל"ח, עמ' 306, ובה"ח 1267, תשל"ז, עמ' 34.

1 ס"ח תשי"א, עמ' 78; תשכ"ד, עמ' 126; תשכ"ט, עמ' 156; תשל"ב, עמ' 130; תשל"ה, עמ' 220; תשל"ו, עמ' 194.

2 ס"ח תשכ"ט, עמ' 259.

3 ס"ח תשל"ב, עמ' 176.

(ו) היו בבית אחד כמה דיירים או היו במבנה אחד כמה מפעלים, והבית או המבנה אינם רשומים כבית משותף, יתחלקו ההוצאות הכרוכות בקיום חובת ההחזקה של המקלט, באין הסכם על כך, לפי הוראות אלה:

(1) כבית — בין הדיירים שבו, לפי מספר החדרים שבכל דירה;

(2) במפעלים — בין בעליהם, לפי מספר העובדים המועסקים אצל כל אחד מהם בשעת קיום החובה.

(ז) לענין סעיף זה דינו של בעל בית הגר בעצמו בביתו או בחלק ממנו או המחזיק בו בפועל, כדין דייר.

4. בסעיף 19 (ו) לחוק העיקרי, במקום "הרשום לפי חוק בתים משותפים, תשכ"א—1961 [נוסח משולב]" יבוא "משותף" ואחרי "לפי חלקו בבית או במפעל" יבוא "והוא כשאין בפרק זה הוראה מיוחדת לענין חלוקת ההוצאות ביניהם".

תיקון סעיף 19

5. במקום סעיף 19א לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 19א
והוספת סעיפים
19ב עד 19ט

19א. (א) שר הבטחון רשאי, בתקנות כאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, להורות —

ציוד במחסה
ציבורי ובמקלט

(1) שמחסים ציבוריים ומקלטים יצויידו בציוד שיפורט בתקנות;

(2) שיותקן, בצורה ובמקום שיפורט בתקנות, שילוט מתאים המפנה אל הכניסה למחסה ציבורי או למקלט;

לתקנות כאמור ייקרא בסעיף זה ובסעיפים 19ב עד 19ח "תקנות ציוד".
(ב) החייב בקיום תקנות הציוד יחזיק את הציוד במצב ראוי לשימוש ואת השילוט במצב תקין; מחזיק במחסה ציבורי חב לגבי הציוד והשילוט שבו חובה של שומר חינוך.

19ב. הרשות המקומית חייבת בכיצוען של תקנות הציוד במקלט ציבורי ובמחסה ציבורי והמחזיק במחסה ציבורי רשאי לבצען.

האחראי לביצוע
במקלט ציבורי
ובמחסה ציבורי

19ג. במקלט שבמפעל חייב בכיצוען של תקנות ציוד בעל המפעל, ובמקלט המשותף למספר מפעלים חייבים בכיצוען בעלי המפעלים.

האחראי לביצוע
במפעל

19ד. במקלט שבבית שאיננו בית משותף חייבים בכיצוען של תקנות הציוד —

האחראי לביצוע
בבית שאיננו
בית משותף

(1) בבית המוחזק כולו בידי בעלו ובבית שעל אף אחת מהשכירות שבו אין חוק הגנת הדייר חל — בעל הבית;

(2) בבית המושכר כולו בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה — הדייר או הדיירים, לפי הענין;

(3) בבית המושכר בחלקו בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה — הדייר או הדיירים לגבי החלקים המושכרים כך, ובעל הבית לגבי החלקים שאינם מושכרים כך.

19ה. במקלט שבבית משותף חייבים בכיצוע תקנות הציוד —

האחראי לביצוע
בבית משותף

(1) בבית המוחזק כולו בידי בעלי הדירות או שעל אף אחת מהשכירות שבהן אין חוק הגנת הדייר חל — בעלי הדירות;

- (2) בבית שדירותיו מושכרות כולן בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה – הדיירים;
- (3) בבית שחלק מדירותיו מושכר בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה – הדייר או הדיירים לגבי הדירות המושכרות כן, ובעלי הדירות לגבי יתר הדירות.

119. מי שחייב בכיצוע של תקנות הציוד, ישא בהוצאות הכיצוע, הכל בכפוף להוראות אלה:

הוצאות הכיצוע

(1) כיצע המחזיק במחסה ציבורי את תקנות הציוד, כולן או מקצתן, רשאי הוא לגבות את הוצאותיו מהרשות המקומית ולמטרה זו רשאי הוא גם לקזון עם כל חוב המגיע ממנו לרשות המקומית;

(2) היה המקלט משותף למספר מפעלים, יתחלקו ההוצאות, באין הסכם בין בעלי המפעלים, לפי מספר העובדים המועסקים במפעלים בשעת כיצוען; אולם אם היו המפעלים בבית משותף אחד, יתחלקו ההוצאות, באין הסכם כאמור, כדרך שמתחלקות ההוצאות שסעיף 58 לחוק המקרקעין, תשכ"ט–1969, חל עליהן;

(3) במקלט שבבית שאיננו משותף וכן במקלט המשמש מספר בתים, יתחלקו ההוצאות, באין הסכם בין החייבים, לפי מספר החדרים שבכל דירה, ובמקומות עבודה או במקומות עסק שאינם מפעל יחול סעיף 19 (ז) בשינויים המחויבים;

(4) במקלט שבבית משותף יתחלקו ההוצאות, באין הסכם בין החייבים, כדרך שמתחלקות בין בעלי הדירות שבאותו בית משותף ההוצאות שסעיף 58 לחוק המקרקעין, תשכ"ט–1969, חל עליהן;

(5) מקום שבעל הבית, לרבות בעל דירה בבית משותף, נושא בהוצאות לגבי מושכר בשכירות שחוק הגנת הדייר איננו חל עליה, רשאי בעל הבית לגבות מהשוכר את מחצית ההוצאות החלות על המושכר לפי פסקאות (3) או (4), לפי הענין; היו חילוקי דעות בין בעל הבית או בעל הדירה לבין השוכר בנוגע לסכום ההוצאות האמורות, יראו את הסכום שאישרה הרשות המקומית כסכום ההוצאות שהוצאו למעשה.

119. מי שחייב בהחזקת ציוד במצב ראוי לשימוש ובהחזקת השילוט במצב תקין כאמור בסעיף 19א, ישא גם בהוצאות ההחזקה, ועל הוצאות אלה יחול סעיף 119, בשינויים המחויבים.

הוצאות החזקה

119. סעיפים 20 עד 20ה יחולו על כיצוען של תקנות הציוד, לרבות חובת ההחזקה, כאילו היה הכיצוע עבודה נדרשת כמשמעותה בסעיף 20, והוא כשאין הוראה מפורשת אחרת בסעיפים 119 עד 119ז.

אכיפת הכיצוע

119ט. סעיפים 119ג עד 119ו לא יחולו על מקלט ציבורי.

אי-תחולה

6. (א) האמור בסעיף 120 לחוק העיקרי יסומן (א), ובסוף פסקה (2) שבו יבוא "(להלן) – הרשות הקובעת)".

תיקון סעיף 120

(ב) בסעיף 20 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"(כ) שר הבטחון רשאי להורות בצו שהרשות הקובעת תחזיק ותתקין, במקום בעל מפעל, כל ציוד שבעל המפעל חייב להחזיקו ולהתקימו על פי האמור בסעיף קטן (א)."

7. בסעיף 20 לחוק העיקרי, במקום "הרשות המוסמכת", בכל מקום שמדובר בה ובני-בית הנגזרים ממנה, יבוא "הרשות הקובעת".

תיקון סעיף 20

8. סעיף 20 לחוק העיקרי יסומן 20 וּלְפָנָיו יבוא:

הוספת סעיפים

20. שר הבטחון רשאי בצו להורות שציוד או סוגי ציוד שנועדו לדעתו לצרכי ההתגוננות האזרחית של כמה מפעלים שאינם במבנה אחד יירכשו, יותקנו, יופעלו או יוחזקו, כפי שיפרט בצו ובמועד שיקבע בו, בידי אחד מבעלי המפעלים או בידי הרשות הקובעת; הוטל ביצועו של הצו על בעל מפעל, יחול סעיף 20.

"ציוד במפעלים שאינם במבנה אחד"

20יא. ביצועה הרשות הקובעת צו לפי סעיף 20 (ב) או 20י, רשאית היא לגבות את הוצאות הביצוע מבעל המפעל הנוגע בדבר, ואם היו נוגעים בדבר כמה מפעלים – מכל אחד מבעליהם חלק מההוצאות שיחסו לסך כל ההוצאות כיחס מספר העובדים המועסקים במפעלו בשעת מתן הצו למספר כל העובדים המועסקים אותה שעה בכל המפעלים הנוגעים בדבר; על גביית ההוצאות תחול סקודת המסים (גבייה) 4.

הוצאות הרשות הקובעת

9. בסעיף 21 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 21א

(1) בפסקה (2), המלים "על חשבון הבעלים" – יימחקו;

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4א) הוצאות הפינוי, ההחסנה, ההודעה והמכירה לפי סעיף זה יחולו על בעלי המיטלטלין;"

(3) בפסקה (5), אחרי "שהוצאות" יבוא "הפינוי".

10. ברשות מקומית כאמור בחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהורגתם), תשל"ה-1975⁵, יבוא לענין סעיף 14א (ה) לחוק העיקרי, עד לבחירתו הראשונה של ראש הרשות לפי אותו חוק, במקום סגנו כאמור באותו חוק – סגן ראש הרשות שיקבע ראש הרשות.

חוראת מעבר

11. תחילתו של סעיף 3 תשעים יום מיום הפרסום.

תחילה

עזר וייצמן
שר הבטחון

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

⁴ חוקי אי, כרך ב', עמ' 1374.

⁵ ס"ח תשל"ה, עמ' 211.